

VEÏNES QUE FAN DE VEÏNES: PRESENTACIÓ DEL LLIBRE
'RETRATS DE LA BARCELONA COMUNITÀRIA', DE JOÃO FRANÇA

VI TROBADA
D'ENERGIES COMUNITÀRIES

21 AL 30 DE MARÇ DE 2019

VIVER, LA TRINITAT VELLA I EL BON PASTOR

Relatoria

Plaça de la Trinitat (la Trinitat Vella)
Dilluns, 25 de març de 2019
De 18 a 20h

[barcelona.cat/acciocomunitaria/energies_comunitaries]

TW - @ComunitariesBCN

FB - @energiescomunitaries

Dades de participació

Persones assistents: 16

<Moderador João França

<Convidades Iñaki García (el Lokal), Anna Castellano (Les Vernedes), Nacho Quadras, Natalia Castaño i Lucía Serra (Radio Nikosia) i Babacar (Sindicat Popular de Venedors Ambulants)

Presentació

Comença la presentació fent una introducció en João França. Explica que escriure aquest llibre li ha permès inspirar-se amb les noves experiències que ha pogut conèixer i seguir replantejant-se com vol seguir fent la seva feina de periodista. Posa l'exemple de l'entrevista del Lamine, que avui no ha pogut venir. Explica que li va contar que, al seu poble, quan es crema la casa d'algú s'ajuden entre tots i li serveix per explicar el contrast que això a Barcelona no passa, començant perquè no ens coneixem.

<LES VERNEDES – Anna Castellano

L'Anna explica que Les Vernedes va començar el 8 de març de fa un any, amb una activitat d'exploració de l'espai públic. En un barri com la Verneda, un barri dormitori, promoure l'experiència de Vecina baja tu silla convida a ocupar l'espai públic, parlar de temes que els hi preocupen, etc. Per tant, permet trencar amb l'aïllament i desconexió entre veïns i veïnes.

<RADIO NIKOSIA – Nacho Quadras, Natalia Castaño i Lucía Serra

A Radio Nikosia quan arribes tothom et saluda i et demana qui ets. Et sents acollit. Si s'extrapola a la ciutat de Barcelona, això no passa. Fins i tot, moltes vegades et veus en alguna assemblea d'algun moviment social i després no ens saludem pel carrer.

Des de Radio Nikosia expliquen quines són les maneres d'apropar-se a l'altre: Reconeixen a l'altre, li pregunten, s'interessen de veritat com està, humanitzen el tracte amb les persones, cosa que al carrer consideren que no passa. S'acull tant si estàs un dia o molt de temps. Nikosia és oxigen, humanitat, hi ha llibertat... Volen que el temps que estiguis amb nosaltres t'oblidis del de fora. Volen contagiar a la resta i trencar amb la barrera que a la societat hi ha i que impedeix acollir a l'altre.

<EL LOKAL – Iñaki García

Es presenta com un equipament de proximitat i un motor clar del raval (des de lloc de trobada, suport mutu fins a compartir material com megàfons, paelles...).

<SINDICAT DE VENEDORS AMBULANTS - Babacar

Babacar explica que la convivència és molt important per a ells, donat que al seu país l'hospitalitat és un valor fonamental. Com que deixen la família lluny, és molt important el suport mutu.

Desenvolupament de la sessió

COM ÉS AIXÒ DE TEIXIR VEÏNATGE DES DE L'ACCIÓ?

<Iñaki - "Al Raval, som especialistes en lluitar"

El raval és molt hostil (costa molt dormir pels sorolls que hi ha: policia, maletes...). L'Iñaki explica que es queda per la gent que hi viu. "Jo surto al carrer i saludo a la gent, m'ha costat 20 anys." Explica com fan front als problemes amb els quals es troben i donada la soledat que es viu (com a la resta de la ciutat).

Des del Lokal posen en contacte entre les persones, projectes, entitats, serveis del barri per treballar de manera comunitària i per

millorar la vida de la gent diversa que viu al barri (iaies, gent jove, dones musulmanes...).

Estan oberts tot el dia i escolten, ofereixen consells i possibilitats. Descriu el Lokal com accessible, que dóna confiança, on no es jutja, és un espai de relació. Quan parlen del seu objectiu: fer el que poden, fent-ho el millor que saben i sempre oferint expectatives reals.

EL SUPORT MUTU, COM ES POT GENERAR?

<Babacar - En el seu país t'acullen com un més de la família i valoren que cada persona sigui ella mateixa i consideren que tothom pot contribuir. Aquí considera que és molt diferent. Aquí no ens coneixem. Allà es coneixen, per tant hi ha confiança, es troben. Aquí hi ha molts prejudicis i com que no coneixes molta gent, t'ajuntes amb els teus iguals, perquè parla el teu idioma, perquè és del mateix país d'origen...

Posa l'exemple que al seu país li deixes el teu fill al veí amb total confiança, en canvi aquí s'ha de pagar a una persona que faci de cangur. El col·lectiu dels veïns és important per compartir problemes i com els podem solucionar. Cal deixar clar que tu formes part d'una col·lectivitat i has d'aportar el teu gra de sorra.

QUÈ ENS FA VEÏNES? COM ENS RECONeixEM, ENS SOSTENIM...?

<Natalia - Els ha agradat molt com està escrit el llibre: molt de detall, subtil, reflecteix el quotidià, la relació amb el barri...

Respecte la pregunta, són coses molt petites i subtils. Saludar-se, esperar a les persones noves per acollir-les. Sabem fer-ho, perquè el cos té memòria, els nostres avantpassats ho feien, creaven xarxes. Hem d'evitar el discurs pervers que cal tornar a aprendre aquest aspecte, perquè valora que no és veritat, és més fàcil del que ens pensem.

Aspectes que influencien: el clima emocional, la predisposició, el llenguatge no verbal del nostre cos... Tal vegada en algun moment ens hem hagut de defensar i per això ens protegim.

Es pot compartir des de la fragilitat i la vulnerabilitat també. A pesar que reconeix que Barcelona és molt hostil, aclareix que depèn del barri on visquis i del disseny dels carrers i dels espais públics. Posa l'exemple de Via Trajana, on abans hi havia els patis entre blocs i aquells eren espais comuns de trobada.

<Anna – Comparteix el que li ha aportat ser part de Les Vernedes: ha conegut a molta gent, surt abans de casa perquè sap que es pararà amb algú o altre. També explica com, amb la criança, s'ha sentit molt ajudada per tothom (suport mutu, cangurs...) i l'infant es sent còmode amb la gent que el rodejava.

<Babacar – Defensa que on vius has d'estar bé i tranquil i destaca la importància de ser humil i estar obert a ajudar a l'altre. Tots podem fer de "psicòlegs". La gent que se sent exclosa del barri necessita més suport, per sentir-se una més, per motivar-se a formar-ne part.

<Iñaki – Assenyala la importància que hi hagi espais als barris i que siguin accessibles i el més oberts a la diversitat possible. Per exemple, a l'Àgora de Juan Andrés tots els menjars

<Vanessa, entitat Ubuntu de Ciutat meridiana (públic)

Comenta que a la presentació hi falta gent perquè aquests tipus d'actes no arriben a tothom. Explica que la seva feina es basa en el reconeixement mutu: persones, animals, coses... en definitiva, allò que t'ajuda a créixer. Parla que hi ha [una cançó del grup Xiula que es diu Amb Ubuntu](#) que parla del barri i de la diversitat de la seva gent. Acaba la intervenció amb una aportació en la qual qüestiona algunes actuacions des de l'Ajuntament i des d'alguns equipaments: el poc reconeixement que hi ha del barri, l'excés de diagnòstics enfront a les respostes reals, etc...

<Iñaki – Comenta que ningú té la solució, que s'han d'anar provant coses, que a vegades funcionen i a vegades no, però no per aquest motiu s'han de deixar de fer. Posa l'exemple dels narcopisos del Raval, explica que ells s'organitzaven i avisaven a la policia i després actuaven.

Ara, els veïns i veïnes estan molt agrades. El camí de més llei i més duresa no pot ser, cal fer-ho d'una altra manera, si no quin barri estem construint entre tots?

són vegans perquè és la manera que la gent de diferents cultures i religions puguin menjar-ne o fer concerts de diferents estils musicals provoca que es trobi gent que en altres espais no es trobaria.

“El criteri és que vingui com més gent sigui possible. Passes de ser un estrany a ser un veí”

<Nikosia- expliquen que són molt diferents però van molt a una, “entre la diferència hi ha la convivència”.

El secret de Nikosia: des de la diferència hi ha la unitat i des de la unitat hi ha la comprensió. No es jutja, no hi ha jerarquies (hi ha persones que participen més o menys però sense jerarquies), tothom és escoltat i respectat. És un espai polític i es vol conscienciar a tothom des de la seva manera de fer. Desenvolupar-se cadascun segons interessos.

<Babacar – A partir de la intervenció d'una veïna sobre la inseguretat que diu que hi ha al barri, contesta que no pot ser que les persones que han lluitat pel barri sentin i pateixin aquesta inseguretat. S'han d'ajuntar i entre tots col·laborar per a millorar el barri.

PREGUNTA DEL PÚBLIC: AMB QUIN FRAGMENT DEL LLIBRE US QUEDARÍEU?

Comparteixen que no han tingut temps per llegir-se'l, així i tot comenten:

<João – sóc periodista i m'ha fet pensar com vull ser-ho. M'ha fet ganes de seguir contribuint i escriure sobre aquest tema, com les persones contribueixen a fer ciutat.

<Anna – En el moment que expliquen l'origen de les Vernedes.

<Natalia – Com descriu els recorreguts vitals. Del caos als protocols, la institucionalització... ens emmalalteixen. Reconeixement quan tenen forma legal, es dona visibilitat però hi ha una història invisible d'organització de molts anys. El fet de lluitar per una causa també et posa en sintonia amb altres lluites.

<Iñaki – Tenir nom i CIF, un gran debat. Els okupes no tenen CIF però donen la cara. Són estratègies de supervivència. Cedir el CIF a gent de confiança facilita molts aspectes. Perquè tenir un CIF – institució – és molta feina. Defenso els espais informals, il·legals... És una gran dificultat, de cara a l'administració.

Tancament

Per acabar, també s'afegeix que quan és un espai de trobada real. Per exemple la PAH, té una lluita clara contra els desnonaments, però com té aquest component de trobar-se també es lluita contra el masclisme i altres.